

Samling af Afgørelser

Sag C-89/14

**A2A SpA
mod
Agenzia delle Entrate**

(anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione)

»Præjudiciel forelæggelse — statsstøtte — fastlæggelse af beregning af renter vedrørende tilbagebetaling af støtte, der er erklæret uforenelig med fællesmarkedet — simple renter eller renters rente — national lovgivning, der med henblik på beregning af renter henviser til bestemmelserne i forordning (EF) nr. 794/2004 — beslutning om tilbagebetaling, der er meddelt inden ikrafttrædelsen af denne forordning«

Sammendrag – Domstolens dom (Femte Afdeling) af 3. september 2015

1. *Statsstøtte — tilbagesøgning af en ulovlig støtte — betaling af renter begrundet i hensynet til at genoprette den tidligere tilstand — rentetilskrivning med renters rente — forordning nr. 794/2004 — tidsmæssigt anvendelsesområde — national lovgivning, der foreskriver rentetilskrivning med renters rente inden ikrafttrædelsen af forordning nr. 794/2004 — lovlige — ny lovgivning, der ikke har tilbagevirkende kraft, som finder anvendelse på de fremtidige virkninger af faktiske omstændigheder, som er opstået under den gamle lovgivning — krænkelse af retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning — foreligger ikke*

(Art. 108, stk. 2, TEUF; Rådets forordning nr. 659/1999, art. 14; Kommissionens forordning nr. 794/2004, art. 11, stk. 2, og art. 13)

2. *Præjudicielle spørgsmål — forelæggelse for Domstolen — den nationale rets vurdering — spørgsmål rejst af parterne i hovedsagen under sagen — uforment at undersøge*

(Art. 267 TEUF)

3. *EU-ret — principper — ligebehandling — krav om overholdelse af legalitetsprincippet*

1. Artikel 14 i forordning nr. 659/1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 og artikel 11 og 13 i forordning nr. 794/2004 om gennemførelse af forordning nr. 659/1999 er ikke til hinder for en national lovgivning, der med henvisning til forordning nr. 794/2004 foreskriver anvendelse af renters rente ved tilbagebetaling af statsstøtte, selv om den beslutning, hvorved denne støtte blev erklæret uforenelig med fællesmarkedet og krævet tilbagebetalt, blev vedtaget og meddelt den pågældende medlemsstat forud for ikrafttrædelsen af denne forordning.

Artikel 11, stk. 2, i forordning nr. 794/2004 finder nemlig i henhold til forordningens artikel 13, stk. 5, kun anvendelse på beslutninger om tilbagebetaling, der er anmeldt efter datoen for den pågældende forordnings ikrafttræden, dvs. efter den 20. maj 2004. Følgelig finder forordningens artikel 11, stk. 2,

ikke i sig selv tidsmæssig anvendelse på en beslutning, hvorved støtte kræves tilbagebetalt, som meddeles en medlemsstat inden denne dato. I mangel af EU-retlige bestemmelser på området, henhører det under den nationale lovgivning, om renterne skal være simple eller skal tilskrives som renters rente.

I denne forbindelse kan en national lovgivning, der kun henviser til kapitel V i forordning nr. 794/2004, ikke anses for at være i strid med forordningens artikel 13. Der kan nemlig ikke af den begrænsning i den tidsmæssige anvendelse af forordning nr. 794/2004, som følger af bestemmelser, der i denne forbindelse er opstillet i forordningens artikel 13, udledes et princip, der forbyder medlemsstaterne, som inden den 20. maj 2004 var enekompetente til at fastsætte beregning af renter, at lovgive på den ene eller anden måde. Artikel 13 i forordning nr. 794/2004 indfører således ikke en bestemmelse om forbud mod tilbagevirkende kraft for nationale lovgivninger inden ikrafttrædelsen af forordning nr. 794/2004.

Eftersom en støtte, der var blevet erklæret uforenelig med fællesmarkedet ved en beslutning fra Kommissionen, som blev meddelt inden ikrafttrædelsen af forordning nr. 794/2004, hverken var blevet tilbagebetalt eller gjort til genstand for skatteansættelse på datoen for offentliggørelsen af den nationale lovgivning, som ved tilbagebetaling af støtte foreskriver anvendelse af renters rente i stedet for de tidligere bestemmelser, som foreskrev anvendelse af simple renter, kan denne lovgivning ikke anses for at påvirke en situation, der er opstået før ikrafttrædelsen. En sådan national lovgivning har således ingen tilbagevirkende kraft og begrænser sig til at anvende en ny bestemmelse på fremtidige virkninger af situationer, der opstod under den tidligere lovgivning. Følgelig er de generelle principper om retssikkerhed og om beskyttelse af den berettigede forventning ikke til hinder for en sådan national lovgivning.

(jf. præmis 27-29, 32, 34, 39-41, 43 og 48 samt domskonkl.)

2. Jf. afgørelsens tekst.

(jf. præmis 44 og 45)

3. Jf. afgørelsens tekst.

(jf. præmis 46)